

1. Naturalesa jurídica del Reglament

El Reglament del Consell General és una norma que neix de la Constitució, aquesta, a més, determina molts dels aspectes del seu contingut, configurant una autèntica reserva a favor de matèries que no poden ésser regulades i que vénen a limitar l'àmbit del Reglament.

La relació entre llei i Reglament s'articula sobre el principi de competència, no de jerarquia, ocupant diferents plans normatius. És una norma que sense ésser una llei, té rang de llei. Inclús hi ha qui defensa que no requereix sanció.

El Reglament no forma part del bloc constitucional, però sí constitueix paràmetres de constitucionalitat en els vicis de procediment d'una llei, en la mesura que la inobservança dels preceptes que regulen el procediment legislatiu poden viciar d'inconstitucionalitat una llei, sempre i quan aquesta inobservança alteri de manera substancial el procediment de formació de voluntat.

El Reglament és l'expressió de l'autonomia funcional que pretén assegurar el funcionament del Parlament com a òrgan.

L'article 54 de la Constitució, determina l'autonomia parlamentària en quatre branques, l'autonomia normativa, l'autonomia financera o pressupostària, l'autonomia organitzativa (també de personal) i l'autonomia administrativa i de policia.

Aquesta autonomia genèrica de funcionament permet el normal desenvolupament de les funcions del Parlament, complint dos objectius: la independència en l'organització dels processos de decisió de la cambra davant del poder executiu i permetre la participació plural de tots els grups integrants de la cambra en el procés de formació de la voluntat, garantint els drets de les minories i la conservació del principi del Consell General com a òrgan deliberant.

Però aquesta autosuficiència no significa arbitrarietat i s'admet progressivament la necessitat de control tant intern com inclús jurisdiccional, sobretot en l'àmbit constitucional.

Es pot dir com a corol·lari, que l'autonomia dels parlaments s'ha de buscar en la divisió de poders. (*declaració de drets humans de 1789, article. 16, no tenen Constitució les societats on la garantia dels drets no es troba assegurada ni la separació de poders establerta*).